

Publicerad 2009-03-14 18:41 av Tor Göran

Någonstans mellan dig och mig.

Finns det numer ett hål.

Ett glapp.

En gapande tandläkarskräck. Så känns vi.

Ett värjande från borrhål och inspekterande ögon.

- Hur är det med erat hål egentligen?

Förmodligen förjävligt.

Men jag hävdar:

Fortfarande den talande nyfikenheten.

Vi sprider känslor kring oss, som godispapper i mysbiomörkret,

Sockerportioner i papper och plast.

Och jag undrar, vad gör vi nu då?

Ståendes i varsin vattenpöl med trötta fötter.

Sätter vi oss ner och resonerar får vi räkna
med blöt bakdel.

Så ska vi gå åt varsitt håll och aldrig tänka något mer.

Eller stå kvar.

På varsin sida utan kontakt även om vi hela tiden söker. Med känsliga snigelspröt. Långsamma men
trevande trådar av kommunikation.

Tyst men närvarande.

Fast vi förbjöd.

Jag söker.

Försöker blunda.

Förklaringens vägska! är en plats dit vi är på väg ändå.

Du, på din väg med tron på Gud som främsta vägvisare.

Jag med spretiga tankar och till tre fjärdedelar övertygad om att det inte är ett avslut ändå.

Men jag kan ha fel.

Jag har haft fel förr.

Som häromdagen när jag trodde jag skulle säga Nja.

Du sa nej.

Kluvet.

Som en stor melon i två bitar.

Med salt på.

Bitterheten är bortflugen och så det här hålet

besvärande nog att bry sig om.

Så jag står kvar och bryr mig om oss och hålet.

Trötta fötter.

Blöt bak.

Tandläkarskräck.

Ett hål.

Godispapper.

Socker.

Allt är kluvet, någonstans mellan dig och mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tor Göran med Poeter.se id #27690 innehar upphovsrätten